

სტალინი

ს. სტალინის სახელობის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის პირველი კოორდინატორი, ფიქციონის, კომპიუტერის კომიტეტისა და პროცესების ინჟინერი
დ. სტალინი — ვრცელ პერიოდში, რედაქტორი, კამიტეტი აკსმ-ის პროფესორი
ტბილისის თეორიული უნივერსიტეტის იმენი ნ. ვ. სტალინი

ზამთრის
მეცხრე წელი

№ 22 (297)

პარასკევი

24

ივნისი,

1960 წ.

ფასი 15 კაპ.

გიორგ სვლანთა ნარმაგუანი

(საშუაბრი გიორგის ფაქტობრივი დეკან-დოც.
ლ. კუბანიძისთან)

უნივერსიტეტში გამოცდები
გრძელდება...

— რა მდგომარეობაა ბიოლოგიის ფაკულტეტზე, როგორ ახარებენ მომავალი ბიოლოგები გამოცდებს? — ამ კითხვით მიმართა ჩვენი გაზეთის კორესპონდენტმა ბიოლოგიის ფაკულტეტის დეკანს, დოცენტ ლ. კუბანიძეს.

— რა განაცხადა მან: — პირველ კურსზე სასწავლო გეგმის მიხედვით გამოცდებმა გრძელდება და შედეგებზე ჟურნალში ვერაფერს ვიტყვი. რაც შეეხება II კურსს, აქ ძალიან კარგი მდგომარეობაა: მეთორმეტე კურსზე ჩასაბარებელი პუნქტით 4 საგანი და ჩასათვლიდი ამდენივე. კურსის 21 სტუდენტმა ყველა საგანი თავის დროზე ჩააბარა. ბევრმა მთავანამა ფრიადი შეფასება დაიმსახურა. მათ შორის აღსანიშნავია: ფაკულტეტის კომპიუტერის ბიუროს მდივანი, იარსნიშვილის სახელობის ტექნიკური — ი. ჭუჭუაშვილი, ფაკულტეტის სტუდენტთა სამსახური საბჭოს თავმჯდომარე — გ. დანაშვილი; რ. ახალაძე, ნ. უგულავა, მ. კოსტაშვილი, ვ. კ. კოდურაძე, დ. დვინიაშვილი, ა. შათირიშვილი, თ. ჩიქვინიძე.

III-კურსელებმა — გ. ჩიქვაძემ, მ. ვიგინიშვილმა, ლ. სარიტორაშვილმა, ლ. სულაძემ, რ. ჭვრენიაშვილმა, მ. კახიანი, ე. კვამლი, გ. სეფიაშვილმა ყველა საგანი ფრიადვე ჩააბარეს. მათგან ამავე კურსის 21 სტუდენტს ჩასაბარებელი დარჩა ცხოველთა ფიზიოლოგია. მეოთხე კურსის შედეგებით მკორეირიცხოვანია. ამ კურსის სტუდენტებმაც კარგად ჩააბარეს გამოცდები, თუმცა კურ-

სის საერთო წარმატებას ხელი შეუშალა იმან, რომ სამ სტუდენტს ჩასაბარებელი დარჩა თითო საგანი: ნ. ნადირაძეს — ბიოლოგიის ფიზიოლოგია; ტოროტაძეს და ხუციშვილს — გეოზოგია. სტუდენტი განჩილაძე კი სულ არ გამოცხადდა გამოცდებზე.

მეხუთე კურსზე 57 სტუდენტია. თითოეულმა მათგანმა წარმატებით დაცვა სადამოლო შრომა. საინტერესო იყო და ღრმა ცოდნით გამოირჩეოდა ტაბიძის, ლ. სტურუას, მ. გორგილაძის, ლ. კიქნაძის, გ. რაფაელის, ე. ჯაფარიძის, ნ. ნემსაძის, რ. ბელეცკაიას, მესტირიშვილისა და დადლაშუარის სადამოლო შრომები.

მეხუთე კურსელებმა პირველი სახელმწიფო გამოცდა სპეციალობაში წარმატებით ჩააბარეს.

ამჟამად II, III და IV კურსის სტუდენტები შესწავლილი, სასწავლო-საწარმოო და საწარმოო პრაქტიკას გადიან რესპუბლიკის ფარგლებში და მის გარეთ.

მეთორმეტე კურსელები პრაქტიკულ იყვნენ ასკანია-ნოვოში, სეფიაშვილის ბიოლოგიურ სადგურში, ნაკიბის ბოტანიკურ ბაღში, სტუდენტები გაეცნენ სამხრეთ უკრაინის ბუნებრივ სიბერეს, მის ფლორასა და ფაუნას.

პრაქტიკის ამოცანა იმაში მდგომარეობს, რომ სტუდენტებმა ბუნების წიაღში გამოცადონ და გაიღრმავონ უნივერსიტეტის აუდიტორიებსა და კაბინეტ-ლაბორატორიებში მიღებული თეორიული ცოდნა. დაე, „მინდვრის ლაბორატორიებშიც“ წარმატება მოეპოვებინათ ბიოლოგებს!

ქართული ენის გამოცდაზე

„დავიღებო საქართველოს
სიყვარულში,
ხასოვალზე ერთხელაც არ
დავიძინებ!“

ფილოლოგიის ფაკულტეტის რუსული ენისა და ლიტერატურის განყოფილების 11 კურსის სტუდენტს — დიმიტრი სერგოევი ძალიან მოსწონს ლაღო ასათიანის „ლეკები და იმ. უკვე მერამდღებულ იმეორებს „სალონოს“ სტრუქტურას, უფრო სწორად, ლექსი მეორდება თავისით.

წინ გამოცდა ქართულ ენაში. რასაკვირველია, სასიამოვნოა ხელოვნების მიღება, მით უფრო, თუ ფრიადსწრაფი მტკიცე ტრადიციად გაქვს გადატყვეული.

ქართული ენის გრამატიკა ადვილი შესასწავლი როდია — ამბობს დიმიტრი — მაგრამ ვეკადე საფუძვლიანად შემეცნა იგი. ასე შემთხვევით მოეწონა ქართული პოეზია, უნდა ყოველ ქართული ენის გრამატიკაც და მე ბევრი ვიმეცნავე ამ საგანში.

დიმიტრი საუბარს წყვეტს და იწყებს გრამატიკის განმარტებას.

გამოცდა კი თავისი რიგით მიდის: მოთხოვთ თობიანი მილით. ეს როგორ? მიმოხედა ხომ ქართული სკოლა დამამთავრა და, როგორც ამბობენ, მან ყველაზე უკეთ იცის საგანი, მაგრამ ლექსებმა პ. ხუბუტაძემ კარგად გასაჯა: ვინც მერტი იცის, მან მერტი მოიპოვება...

სამთხვეობა ადვილია გამოცდის ჩაბარება: გარეთ იცოდა და, ძალაუბრებულად, შინ წახარ, ახლა კი... და ტრია ელჩინიშვილი იცნობს გაკეთებულ დანახარს. კარგ სწორედ სწავლა, კარგ ამბავებს. ეს მეორეებზედა სულ მალე „სამიანელები“ დაეჯდა.

რა თქმა უნდა, გულს გაეცხარებთ, როცა თანაცურსელები — ს. იორდანიანი, ნ. ვარნაშვილი, ნ. ყიფიანი აუდიტორიდან გამოსვლისთანავე ხუთივე თითს გიჩვენებენ.

და მერე ისევ მიდის გრძელი და მზარდი წყება ხუთიანებისა და თობიანებისა.

ყოჩილები ხართ თქვენ — ჭეიშვილი, ჭიჭინაშვილი, ნადიბაძე, ბელუკაძე, ლაღიძე. — კარგად გიმეცნა ვითა...!

ისევ იღება საუბრობის კარი. დიმიტრი სოკოლოვის სახეზე კმაყოფილება: — არის, ხუთიანი!

— ახლა კი მიხდა ყველაზე დიდი ქართული ლექსი ვისწავლო, — ასეთ ხასიათზე ვარ! — ამბობს გაბარებულ სოკოლოვი.

დიდი ლექსი ძალიან ბევრია ქართული პოეზიაში, დიმიტრი!

ამხვს ვაბრძანებ,

ფრანკლისტიკის განხ. II კურსის სტუდენტი.



მემობრობა გრძელდება

უნივერსიტეტის სტუდენტთა ჩვენს უნივერსიტეტში

ეს იყო 2 წლის წინათ — 1958 წლის ივლისში, საქართველოს ალკე ცენტრალური კომიტეტის საგზურებით ქართველი ახალგაზრდობის პირველი ტურისტული ჯგუფი ეწვია უნგრეთს. „ტურისტული ჯგუფში ჩვენი უნივერსიტეტის წევრობადგენლებიც შედიოდნენ: ახალი ქართული ენის კათედრის მასწავლებელი ნ. აბესაძე, სტუდენტები — ლ. ჯაბიაშვილი, მ. მათაშვილი, ლ. თევთაშვილი, ი. ჩხეიძე და ამ სტრუქტურის აგრეთვე.

ჩვენს სიცოცხლეში პირველად გავხდით უცხოელები და თავს უცხოეთში მიხვდნარ გვიჩინებდით: ქართული ცხოვეთ კრიალა და ლურჯი იყო უნგრეთის ზეცა, საუცხოო ლეგენდებს გვიამბობდნენ ბალარონის ტალღები, სამშენილობოდ გვეჩვენებდა ზეთისხილის ტოტს გელერტის მთაზე აღმართული აკადემიკოსების ქანდაკება. სტუმარობა ყვარე უნგრელები გულთბილად გვხვდებოდნენ ყველაზე — მატარა კურორტ ბალკონი-ფელდარასა თუ ახალ სამრეწველო ქალაქ სტალინგრადში, ჩილიბრდის პიონერთა ბანაკსა თუ ბუდაპეშტის თამბაკის ქარხანაში, ოფიცერთა კლუბსა თუ მწერალთა კავშირში.

უნგრეთში მოგზაურობის დროს ჩვენი მუდმივი თანამგზავი, მთარგმნელი და გიდი იყო ბუდაპეშტის ეკონომიური უნივერსიტეტის როსტოვი ენის ლექტორი — მარიცა ფარკაში. ჩვენი ტურისტული ჯგუფის წევრები მალე დაემეგობრდნენ მას და საქართველოში მოიპოვეს.

და, აი, ორი წლის შემდეგ მარიცა და მისი მეუღლე — სსრ კავშირში უნგრეთის საელჩოს თანამშრომელი იმერ ფარკაში ეწვივნენ თბილისს. ჩვენი ტურისტული ჯგუფის წარმომადგენლები აეროდრომზე დახვდით უნგრელ მეგობრებს და გადაწყვიტეთ თბილისში მათთვის ისეთივე გილობა გავეყვია, როგორსაც უნგრეთში მარიცა ფარკაში გვიწვევდა. გილობდით სტუმრებს რაც შეიძლება მეტის ნახვა მოეწონათ, რაც შეიძლება უფრო კარგად გაცნობოდნენ ჩვენი ახალგაზრდობის ცხოვრებას.

უნგრელ სტუმრებს დაეთავაზოვებინათ მთაწმინდის პანთეონი, სტალინის სახელობის კულტურისა და დასვენების პარკი, კომკავშირის ხეივანი, პიონერთა და მოსწავლეობის სახელო, ხელოვნების მუზეუმი, ქართული ხელოვნების მუზეუმი, ძეგლები — ნარკიყასი ციხე, სინისა და ქაშვეთის ტაძრები, ავღობრის არალეგალური სტამ-

ბა და სხვა. სტუმრებმა იმოგზაურეს საბავშვო რკინიგზით, დაესწრნენ სპექტაკლს რუსეთის სახელობის სახელმწიფო თეატრში.

განსაკუთრებით საინტერესო იყო ექსკურსიები ქალაქბარში. უნგრელები მოსიბოლოდმეუღლესა არქიტექტურულმა შედეგებმა მცხეთაში და ახალმა სანატორიუმებმა ბორჯომში, რუსთაისის მეტალურგიული ქარხნის ნახვის შემდეგ მათ აღიარეს, რომ სტალინგრადში ჯერ კიდევ ვერ დასწევია რუსთავს. გორში ჩვენმა სტუმრებმა ინახულეს სტალინის სახლი და დაათვალიერეს მუზეუმი.

9 თვის იმერ და მარიცა ფარკაშიმ ეწვივნენ ჩვენს უნივერსიტეტს. უნივერსიტეტის ახალგაზრდობა გულთბილად შეხვდა უნგრელ სტუმრებს. ისმობდა მისამებები ქართულად და უნგრულად: „გამარჯობა! სერბობა მეგობრობა! ბარატმა! მშვილობა! ბეკე!“ ქართული წამოძახილები უნგრელებს გულთბილად. უნგრელი წამოძახილები კი — ქართულად.

უნგრელებმა სტუმრებმა დაათვალიერეს უნივერსიტეტის სამედიცინო ბიბლიოთეკა და რბაზი და საბავშვო განყოფილება, საქვეთო დარბაზი, სალექციო აუდიტორიები, გეოლოგიური გამოკვლევისა და ქართული ენის კაბინეტი. მათი განსაკუთრებული ინტერესი გამოიწვია უძველესი წარწერების, გამოცენად ქართული ენის კაბინეტში, დასალო, უნგრელები ჩვენი გაზეთის რედაქციასაც ეწვივნენ.

დიდი მადლობას ვუძღვით ქართულ მეგობრებს, რომლებმაც ასე კარგად გავაცნენ და შეგვაყარეს ქართული კულტურა, — განაცხადდა წასვლისას მარიცა ფარკაშიმ: „ეს უნგრელები უნივერსიტეტის ახალგაზრდობას მომავალ წარმატებებს სწავლასა და შეეძლებოდათ მოუპოვებინათ“. გავივლით ასევე რამდენიმე წელი და, იმდღია, უნგრელი და ქართული მეგობრები კვლავ შეხვდებიან ერთმანეთს. სულ უნგრეთში მარიცა და მისი მეუღლე — თბილისისა თუ ბუდაპეშტის. იგი აუცილებლად უნდა მოხვდეს!

თამაზ ყვარანი

საუბრის (მარცხენა) — ბუდაპეშტის ეკონომიური უნივერსიტეტის რუსული ენის ლექტორი მარიცა ფარკაში და მისი მეუღლე, სსრ კავშირში უნგრეთის საელჩოს თანამშრომელი იმერ ფარკაში (მარცხენა მხარე) ჩვენი უნივერსიტეტის ბალმა ესაუბრებან სტუდენტებს.

ფოტო ნ. რუნიანი



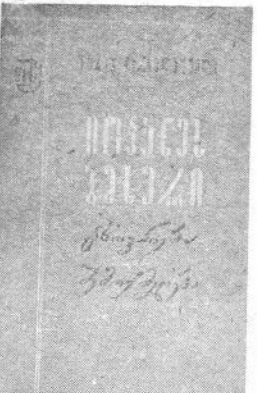
რთული ფორმულა

ფოტოგრაფი ბ. გომეზაურისა

„იოჰანეს ბენედიქტი“

ჩვენი უნივერსიტეტის გამომცემლობამ გამოცემა ფილოლოგიურ მეცნიერებათა კანდიდატის, ზურაბ შარხალაშვილის კრიტიკულ-მეცნიერული ნარკვევი — იოჰანეს ბენედიქტი (სლოვაკია) და შემოქმედება.

ნარკვევი გენისტულია XX საუკუნის გამომჩენილი გერმანელი პოეტი



ტისა და საზოგადო მოღვაწის იოჰანეს ბენედიქტის ცხოვრებისა და შემოქმედების ძირითადი საკითხები, ექსპრესიული დახასიათებულია ბენედიქტის შემოქმედებითა და — პოეტის იდეური და მხატვრული ეფოლუცია ექსპრესიონიზმიდან სოციალისტურ რეალიზმამდე.

ბენედიქტის ვრცელი და მრავალფეროვანი შემოქმედება ჭარბად არაა სათანადოდ შესწავლილი. ქართულ ენაზე ამ პოეტის შესახებ მოქმედებს არაერთი დამწერელი, ზურაბ შარხალაშვილის კრიტიკული ნარკვევი შეტანს საინტერესოს.

წიგნი შედგება 5 თავისაგან: 1. შესავალი, 2. აღრულები შემოქმედების ლიტერატურულ-კრიტიკული ანალიზი, 3. მობრუნება რეალისტური პროლეტარული მემკვიდრისაკენ, 4. ბენედიქტი — რეალისტი, 5. ბენედიქტი და თანამედროვეობა.

ზურაბ შარხალაშვილის დასახლებული წიგნი გამოიწერა გერმანული შერასილი და საზოგადო მოღვაწეები და საზოგადო მოღვაწეები გერმანული ლიტერატურის დონტერესებულ მკითხველებს.

წიგნის რედაქტორია ფილოლოგიური მეცნიერებათა კანდიდატი ნოდარ კაკაბაძე. წიგნი შეიცავს 164 გვერდს, გაფორმებულია ლამაზად და ღირს 7 მან.

კვდავ მშობლიურ უნივერსიტეტში



უნივერსიტეტი — ეს სახელი ძვირფასი, ახლობელი, დაუფიქრებელი ყველასთვის, ვისაც კი ოდესმე მისი კარის ზღურბლზე გადაუბიჯებია; მის ნათელ ტალანში გაუვლია, მის დიდებულ აუდიტორიებში მიღებული ცოდნა ცხოვრებაში სავსლად გაჟოვდა.

როგორც მშობელს დედის არ იფიქრებენ მისგან შორს მყოფი შვილები, ისე უნივერსიტეტის აღზრდილები არ იფიქრებენ ამ თიურ შენობას, მიუხედავად მისი სანახაოდ, რომ ისე გაიარონ ნაცნობ დერეფნებში, კიდევ ერთხელ დასხდნენ იმ მერბებზე, იმ აუდიტორიებში, რომლებშიც ახლად ფეხდამდგმულ ბავშვები მორიდდებოდნენ, მიწიწებით შეიარაღებულ პირველ კარებში. მართლაც ენით გამოთქმული იყო ის შეხედვრა, რომელიც ათი წლის შემდეგ ეკონომიური ფაქტორების საჯარო ჩვენების ყოფილმა სტუდენტებმა მოაწყვეს შიმინდარე წლის 4 ივნისს.

უცბად, კვლავ ისეთივე გამოუცდელად, ოცნებების სამყაროში მყოფი ახალგაზრდებდად გადაიქცეით, როგორც ეყავით უნივერსიტეტში შეხვალისას; თუმცა ჩვენს საყვარელ პროფესორ-მასწავლებლებს: ა. ინჟირველს, გ. მენჯელიძეს, ნ. იამვილს, გ. გურგენიძეს, ვ. ბახტაძეს, ვ. ჩანტლაძეს, შ. ბერაძეს, მ. ჩაჩუკიშვილს მხარს უმხვედნენ მათივე აღზრდილი ლექტორები: ვ. პავლიაშვილი, დ. ცისკარიშვილი, ლ. ჩიქავა, გ. ადგიმელი. ახალგაზრდობის აღზრდის საქმეს ემსახურებდა ლ. გიორგაძეც; მათზე არანაკლებ პასუხსაუბრი უბნები აბარათ ჩვენს ყოფილ სტუ-

დენტებს — ს. ლავაზიძეს, რომელიც ერთ-ერთ კოლმეურნეობას ხელმძღვანელობს, დ. ბახტაძეს — სტალინიზაციონის საჯარო განყოფილების უფროსს, გ. სოლომონიძეს — ერთ-ერთი რაიონის რაიკომის მდივანს, ქ. ბრეგვაძეს, მ. წიკაურს, მ. ვაბრიძეს, ო. დავითაშვილს, გ. კახიას, მ. დვინაშვილს, ლ. რუსაძეს, მ. ნახუციანიძეს, ა. სანდოძეს, შ. ლევაშვილს და სხვებს. განსაკუთრებით უნდა აღინიშნოს ის ამხანაგები, რომლებიც ამ შეხვედრის ორგანიზატორები და ინიციატორები იყვნენ: ქ. ბრეგვაძე, ლ. ვაბრიძე, ლ. გიორგაძე, მ. წიკაურაძე.

აი, კვლავ! აუდიტორიაში ვართ. კვითხულობს სიას. აქეთ-იქედან ისმის: „ვარა! მაგრამ ზოგიერთი გვარის ამოკითხვისას პასუხი არ ისმის; ვსურველები პირზე ხელმიფარებულნი: „რამ შეუშალათ ხელი“, „რატომ არ ჩამოვიდნენ“, „საწყევლი“ და ასე შემდეგ. სრული სიჩუმე ჩამოვარდა ნ. ბახტაძისა და გ. ტოკლიშვილის ამოკითხვისას — იხირონ, ხომ გვრისათვის ვერ გასცემენ პასუხს მათი გვარის ამოკითხვაზე: უღრთოდ გამოგვიადგინენ!.

დაძვინდა სიის ამოკითხვა. უმრავლესობა სახეზეა, კათედრებზე ჩვენი აღმზრდელთა, კვლავ მშობლიური ხმა, რჩევა-დარიგება: ვუღო დავეყუდა, რომ სხიარული ვერ ვიზიარებს და ვერ მოვველიტებს ჩვენმა საყვარელმა ლექტორებმა: გ. გუბუაშვილმა, გ. გამყარელიძემ, ვ. გოგავაშვილმა, ვ. ქოჩიაძემ. ისევ დღემდე მათ პატივსაცემად.

დიდხანს, დიდხანს არ დამთავრებულა მხიარული საუბარი, ერთმანეთის ამბების გამოკითხვა. 10 წელი ხომ არც ისე პატარა დროა, ამიტომ შეხვედრისათვის განკუთვნილი მცირე დრო საკმარისი არ აღმოჩნდა ყველაფრის გასაგებად. განშორების დრო მოვიდა. გზა მშვიდობისა ვუსურვეთ საქართველოს სხვადასხვა კუთხიდან შეხვედრაზე ჩამოსულ ამხანაგებს; გზა მშვიდობისა ვუსურვეთ და ვთავით, რომ ყოველ ხუთ წელწაშობი ერთხელ შეხვედრებში ჩვენს საყვარელ უნივერსიტეტში.

ლელი გიორგაძე
სურათში: შეხვედრის მონაწილენი — 10 წლის წინათ უნივერსიტეტის ეკონომიური ფაქტორების კურსდამთავრებულები და ფაქტორების პროფესორ-მასწავლებლები უნივერსიტეტის I კორპუსში.

საქართველო

რამოზ მარცხლაძე რვაენი გუნდი

ცნობილია, რომ ახალგაზრდა, რომელიც სკოლაში სწავლისას ეუფლებოდა სპორტის ამა თუ იმ სახეს და იცავდა თავისი ძირითადი, ქალაქისა თუ რესპუბლიკის სახელს, სკოლის დამთავრებისთანავე კარგავდა უფლებას მონაწილეობა მიეღო საკუთრო მნიშვნელობის მქონე სპორტულ ღონისძიებებში (არ ეხებოდათ, ვინც გახდა ოსტატ ფეხბურთელია გუნდის წევრი). სადაც იგი უფრო მეტ გამოცდილებას მიიღებდა, დაეუფლებოდა სპორტის უფრო და უფრო რთულ ელემენტებს. ვინაიდან ახალგაზრდას ჭერ ერთი, ადარკმონდა საშუალება გამოეყვანებინა თავისი სპორტული ნიჭი, და მეორეც ვიღა ბედავდა მომავლის პერსპექტივას, ამიტომ, ბუნებრივია, იგი ანებებდა თავს სისტემატურ წვრთნას და ჰკარგავდა ამაღნი წლის შრომით მოპოვებულ ფიზიკურ თუნტენიერ მონაკვეთებს. სპორტის სხვადასხვა სახეობიდან ყველაზე მეტად ეს ეხება ახალგაზრდას ფეხბურთელი, რომელშიც დამთავრა სკოლა და შეიღდა სწავლეს გასაგრძელებლად უმაღლეს სასწავლებელში. მართალია, ამ ექვევა ყურადღება სპორტის ამ სახეს, მაგრამ საქმეს ეს არ შეეღოდა. საჭირო გახდა შემქმნილი სტუდენტთა საერთაშორისო გუნდი, რომელიც გამოეყვანდა მწვერ ნიჭიერ ახალგაზრდას. და აი, 1958 წელს შეიქმნა პირველი ასეთი გუნდი: გაიღა ორი წელი, სპორტის დამსახურებულ ოსტატების: ბ. პაიჭიაშვილი და ა. ხაზროშვილის თხოვნით სპორტულ საზოგადოებათა საჯარო სახეობაში ნება დართო თბილისის პეილოლა სტუდენტებისაგან შემდგარი კიდევ ორი გუნდი.

რატომ მარცხლაძე ჩვენი გუნდის შემადგენელია? ხომ არაა ჩვენი უნივერსიტეტის ფეხბურთის გულშემატკივრები, პასუხის გაცემა არც თუ ისე მძეულია.

„ქართულთა“, რომელიც მონაწილეობას იღებს საქართველოს პირველობაში ფეხბურთში, ძირითადად დაკომპლექტებულია პოლიტექნიკური ინსტიტუტისა და

ჩვენი უნივერსიტეტის ფეხბურთელებისაგან. მის ჩატარებას აქვს შედეგი თამაში და შეთამაშებიან არცერთი ქალაქისაგან. ალბათ ფეხბურთელი ვერ არიან-სათანადოდ მომზადებული, — იტყვიან თქვენ, გუნდი მთლიანად დაკომპლექტებულია ტექნიკურად და ფეხბურთელთა კარგად მომზადებულ ბურთელებისაგან, თითოეულ მათგანს მშვენივრად ითამაშებენ კარგად შეთამაშებულ კოლექტივში. მამ რა ავლია გუნდს, რომელიც მთლიანად დაკომპლექტებულია უნივერსიტეტის ყოვლისა, არ არის ჩამოყალიბებული ერთიანი კლექტივი, გუნდი გაყოფილია, პოლიტექნიკური ინსტიტუტის ფეხბურთელები ვარჯიშდებიან ცალკე, თავიანთ მოვლად გუნდს კი ჩვენსაზე. გუნდის წევრები ერთმანეთს თამაშის დაწყებამდე რამდენიმე წუთით ადრე ხასილობენ. ეს კიდევ უმჯობესაა: მამს; ვთქვათ, ბურთმა მარცხენა ფრთაზე გააღინებია. იგი უკმარავენი ვეღარ დაბრუნდნენ უნივერსიტეტის ფეხბურთელებს მის პოლიტექნიკურულ „პარტიზანებს“ ადარ მისივენი, ამ პოეით, მარჯვენა ფრთაზე თუ მამს; მარჯვენა ისევინა, მამს; გუნდს გუნდს ავლია კოლექტივობა. დამსწვენი ამ სახეობაში არიან არა მარტო მწვერულები, არამედ „ქართულთა“ წარმომადგენლებიც — თვით გუნდის ჩამოყალიბების ნიღბი კორბები, ხომ შეეძლოათ მკითხველ მაინც მიეღვენ, ნახოთამაში, მისივენი დარიგება, მოსთხოვნი, მუდარეა ჰკარგი თამაშის დასრულების შემდგომ გვეცემა, მაგრამ ისინი ამას ჩატომაც ვაღიარებენ. გურგენიშვილის ჩამოყალიბება, რომელიც წარბა-მოგება არავის დაინტერესებდა, არავის დაინტერესებდა არც ეს, როგორც მითაღწევა ვარჯიშობს გუნდი, ან არა თუ არა საკმარისი სპორტული ინტენტი და სხვა.

ბ. შახაძე
ურნალისტის განყოფილება II კორპუსის სტუდენტი, „ქართულთა“ გუნდის წევრი.

ლილი ჭაუვაშვილი

შუა საუკუნეებში ევროპის ქვეყნებში ვარსკვლავობიტელობამ განსაკუთრებულ აუვაებას მიაღწია. მატროლოგია წარმატებით წინასწარმეტყველება, სახლია, უღარავს მივიპოთ იყო, მაგრამ ისინი მაინც დიდი პატივით სარგებლობდნენ მეფის კარზე.

საფრანგეთის მეფის — ლუიცი XI-ის ასტროლოგს ასეთი შემხვევა მოუვდა: მან, რომელიც, უთუთად, სახლის ინტრიგების მონაწილე იყო, სწორად იწინასწარმეტყველა მეფის საყვარელი ქალის სიკვლეო. როდესაც ქალი მართლაც გარდაიცვალა, მეფემ, რომელიც დიდი ცბიერი და ვერავი კაცი იყო, გადაწყვიტა გასწორებოდა თავის ვარსკვლავობიტეობას. მან დაუქმნა ასტროლოგს და ჭაუვაშვილი უბრუნდა აქვსეთო. შემოსულ ასტროლოგს ლუიცი XI-მ მიმართა: „აი,

შენ თავს იმდენად დახელოვებულად თვლი, რომ ძალიან კარგად იცი სხვების ბედი: ერთი მიიხანა, შენ თვითონ რამდენი ხნის სიცოცხლე დარჩა? სხვადასხვა წინასწარმეტყველები მიხდა მეფის ბოროტ განზრახვებს, მაგრამ ხოვანიანად გამოისავალი ნახს და უბრაუხა: „ოქტევი აღმაშენებლებზე ვარსკვლავებმა მიჩვენეს, რომ უნდა მოკვდნო სამი დღით ადრე თქვენს გარდაცვალებამდე“.

ტრომორმუნე დესპოტი, ასეთი მოულოდნელი პასუხით შემხებულთ, იმეუნებულ იყო დედლის შურისძიების გრძობა და რისგან მოწყობილებით შეეცვლია. მან არა მარტო უნებლად გაუშვა თავისი ვარსკვლავობიტეობა არამედ ხურფეცი კი დაიწყო მისი მრითელობაზე.

რედაქტორის მაგიერ ზ. გოლუვაძემ



გამომცემის დროს დარბანანი